

Havnin skal skína
siga teir trettan
í býráðnum

Vetrarminni úr Havn

Á landsynningi luftar so væl
í kjallaraibúðini
og børnini snora
og gráta av oynastingjum
og læknarnir skriva receptir
og kjallarapápar renna á apotekið
»stundisliga kl. 9«
ella: »stundisliga kl. 12
annars fáa tit sgu einki
apotekarin hevur sgu ikki tíð
at biða eftir tykkum í tímavis«
og hjálpa Elkosin og dropar
og Calcipén ikki so kann
onkur hegnigur býráðslimur
bert kuta trummuhindirnar burt
— tað er biligari enn at lata
kommununa byggja tíðarhóskandi
íbúðir til kjallarafólkið

Havnin skal skína!
og annars so søpa vit
problemir niður í kjallarin
niður í kjallararnar við
bygðafamljunum — har er
fyri alt tað slættis ikki so galið:
ókeypis stereotónleikur
frá vertinum og hartil
avvekslandi útsikt
til ruskeposarnar — nógv ymisk
menniskju koma við skralloposum
og so ikki at forgloyma
tað áhugaverða dýralívið
rundan um ruskeposarnar
(haldið bý okkara reinan! tit vita):
køstaflogur og skinnflugur
um summarið — rotturarnar
um veturin (minst til
at nógv bygðabørn hava
kanska ongantið sæð rottu
einaferð skal væl vera fyrstu ferð)
— og fyri alt tað so er rottan
jú týðandi kariatúr
ja í roynd og veru
symbolið uppá Havnina
og átti mynd kanska at verið
av henni í býarvápninum

aðrir fyrimumir við kjallaraibúðini:
tær stóru blæmurnar av vætu
sum í landsynninginum breiða seg
út eftir tapetinum seta hugaheim
barnanna í gongd so tey
kunnu repetera geografi
sjálvt eftir leggingartíð
og vatnið sum setir innum vindeygad
og trummar niður á dýrnurnar
tíma eftir tíma
nátt eftir nátt
er so íheimligt at lýða á
tá vit nú kortini liggja í andvekri
— bert eitt sindur keðiligt
fyri dýrnurnar men tað ber til
at breiða plastikk út yvir

munnu teir nakrantíð hava sæð
eina kjallaraibúð av tí rætta
slagnum innan? — hesir trettan
stýrismenn okkara sum vilja
hava Havnina at skína
munnu teir nakrantíð
hava sæð hesa Havnina innanfrá
hvat hugsa teir tá teir fara fram við
einum kjallara? vita teir at her
búgva menniskju
ella vita teir bert
at Havnin skal skína
at skinnið skal vera í lagi
at tað sum umræður
er tað sum sæst
ikki tað sum er

Havnin er ein endaleys gøta
asfalterað við brotnum
politikkaralyftum - ein gøta
sum gongur fram við kjallaravindeygum
har stóroygd børn trýsta næsarnar
flatar móti døggvátum koldum rútum
— hetta eru børnini hjá teimum pápum
sum ikki sluppu upp í dansin
sum ongantið koma at nýta eilerlógina

og Havnin skínur
millum annað av høgtíðsklæddum
samfelagsstuðlum á veg til
veitslur sum kjallarafólkið
hevur goldið

Havnin hevur atmosferu
siga fremmandir blaðmenn
aftan á eina rundferð til klubbarnar
í felag við onkrum lokalum kulturmafioso
her eru øll listafólk
og kát og ónervad
Havnin er ein lítill heimsbýur
siga blaðmenn okkara tá teir
sleppa at skriva í útlendsk blað
men teir gerast ovursintir
um okkurt hálvaksið nápar eitt karton
av sigarettum frá einum heilsolummanni
ið ongantið hevur goldið meir í skatti
enn ein miðal kjallarabúgvi um mánaðin
vit vilja hava lóg og ordan í Havn
belja blaðini — so international
eru vit nú heldur ikki!

Havnin skínur eisini
av finum klubbnum
har ands- og peningafrendur
undir broðraligum viðurskiftum
tala saman um tingini
— yvir einum góðum døgverða
her verða Føroyar stýrðar
her verður køkan bytt
og Havnin kann skína av stoltleika
yvir at eiga slikar synir

og í vetur skín Havnin
av langljósum
frá bilum bestaborgaranna
sum søpaðu druknan ungdom
burtur av gotunum
burtur við ungdominum!
burtur við teimum gomlu!
(tey tarna eisini ferðsluni)
út á upphaldsdeildina
við teimum gomlu
(hon er jú prýði fyri Havnina)
men hvussu við ungdominum?
Havnin skínur ikki júst
av ungdomshúsum
ungdomurin er góður í arbeiðstíðini
— sum læringar á teim blómandi
virkjunum sum fáa Havnina at skína
av fyrirakssemi
men aftan á arbeiðstíð
dálkar hann Havnina
— knúsar fløskur!
millum ungdomin og »hampamannin«
er hin ævinligi bilrúturin
(smb. Føroyingurin hin ævinligi bilstjóri)
eingin rullar rútin niður
og spyr hvi
ella bert sigur: gott kvøld
hvat takast tit við?
tað kundi jú hent
at problemirni troðkaðu seg
heilt inn í teir fjálgu
vælpólstraðu og parfumeraðu
bilarnar — tá eru langljósini
ólíka hentari!

Havnin hevur ráð til
koparklæddar kirkjur
men ikki so frægt sum
eina barakk til ungdomin

Havnin skal eisini skína
ikki av grønum leyvi
frá ahorntreunum
sum teir gomlu havnarmenninir
plantaðu á sinni
men av miðbýnum
ti skulu teir gomlu
urtagarðarnir í miðbýnum burt
— trø við grønum leyvi skína ikki
— miðbýshús skína

ella er tað kanska bert tað
at teimum stýrandi dámur ikki grønt
at teir snøgt sagt siggja reytt
tá teir siggja okkurt grønt

ella tak traðirnar!
hesir grønu oasar
mitt í allara betongoyðuni
og korrupsionsasfaltinum
sum hugagóðir gamlir havnarmenn
skaptu við sinum beru hondum
aftan á ein harðan lossingar- ella útróðardag
hvat mundu teir sagt hesir abbar
sum knossaðu slógv og hosnatoð
niðan í hagen og skaptu hann um
til besta bó í Føroyum
um teir vistu at hesir teigar teirra
skuldu enda sum spekulatiónsjørð
hjá fyrirtaksomum forrætningsmonnum
og initiativrikum akademikarum?
her á hesum traðum inn millum hús
eiga nú rossini heimarrætt
— ikki børnini — tey kunnu vera
har tey eftir býráðsins meining
opinberliga hoyra heima:
millum ruskeposarnar og bilarnar
— rossafrelsi ikki barnafrelsi
børn fáa ikki Havnina at skína
tey eru illavorðin krita
ljótar myndir upp á húsini
og tekna paradís á gongubreytirnar
har vit jú skulu parkera
(um ikki gongubreytin longu
er offrað til nýggja gudin
frá Berg Motors)
— ross fáa Havnina at skína
teyr eru so blonk og vøkur og rund
og minna okkum um bankakontiini
hjá rossamonnum sum bólgna
dág um dag so teir kunnu keypa
fleiri ross og fleiri traðir
og fleiri anpartar
og fleiri og fleiri skattafidusir
— — —
So er veturin farin
og børnini skáka sær ut og inn
millum bilarnar á veg í skúla
eitt sindur várveik
eftir drúgvan vetur við krimi
hálsbruna og oynastingjum
og í skúlanum læra tey
— at hjá okkum er sætt fólkaraði
— at vit øll eru líka
— at Føroyingar eru eitt kristið fólk
(hóast ross og bilar eiga størri rætt enn børn)
— at øll kristin eiga at elska hvørt annað
— at eingin liður neyð
— at øll sum eru nóg iðin kunnu
gerast líka rik sum Eiler Jacobsen
(eydnast tað ikki so er tað teirra egna skyld)
— at arbeiðsmaðurin ikki er til
(hann hevur í hvussu so er onga søgu)
— at samfelagið er sum tað eigur at vera
ikki sum tað er
og soleiðis er tað
og soleiðis eigur tað at vera
jarna politikararnir
og slaka reimina
eitt hol
fyri næsta morgunmati.

proletar